

**LBRIS**

We know  
books

Marius MARINESCU

Liliana COJOCARU

Mihai MITRAN

**ȘAPTE ȘEFI DE STAT  
ÎN CARTIERUL RĂU FAMAT**

*Volumul 2*

Hoffman

V. Cartierul „distrus”, activitate politică, corupție, privatizări controversate, trădare, spionaj, mineriade, asasinat și asasini .....	7
5.1. Cartierul „DISTRUS” .....	7
5.2. Aspecte biografice .....	8
5.3. Realizările epocii .....	11
5.4. Activitate politică .....	12
5.4.1. Activitatea politică înainte de anul 1989 .....	12
5.4.2. Activitatea politică în timpul evenimentelor din decembrie 1989 .....	14
5.4.3. Activitatea politică după anul 1989 .....	21
5.5. Corupție .....	26
5.5.1. Privatizări controversate .....	26
5.5.2. Privatizarea BANCOREX .....	31
5.5.3. Fondul Național de Investiții .....	34
5.5.4. SAFI Invest SA .....	34
5.5.5. CARITAS .....	35
5.6. Jefuirea aurului României.....	36

5.7. Trădare de țară .....	39
5.8. La răscrucea spionilor .....	50
5.9. Asasinate și asasini .....	51
5.9.1. Mineriadele .....	65
VI. Cartierul „rău famat”, activitate politică, corupție, privatizări controversate, trădare, spionaj, asasinate și asasini .....	69
6.1. Cartierul Primăverii, cartier „RĂU FAMAT” .....	69
6.1.1. Începutul distrugerii cartierului Primăverii.....	70
6.2. Realizările epocii .....	73
6.3. Aspecte biografice .....	75
6.4. Activitate profesională și politică .....	76
6.5. Primul mandat de președinte al României .....	79
6.5.1. Prima suspendare .....	81
6.6. Al doilea mandat.....	83
6.6.1. A doua suspendare.....	84
6.7. Corupție .....	86
6.7.1. Privatizarea PETROM – Jaful secolului .....	87
6.7.2. Distrugerea Catedralei Sfântul Iosif .....	127
6.7.3. Corupție – Cazuri nominale.....	129

6.8. Jefuirea aurului românesc.....	141
6.9. Trădare de țară.....	143
6.10. Asasini și asasinate.....	147
VII. Cartierul „rău famat”, activitate politică, corupție, trădare de țară, buncărul președintelui, jefuirea aurului românesc	151
7.1. Cartierul Primăverii, cartier „RĂU FAMAT” .....	151
7.2. Aspecte biografice .....	151
7.3. Realizările epocii:.....	153
7.4. Activitate politică .....	155
7.4.1. Politică internă.....	155
7.4.2. Politica externă .....	157
7.5. Corupția – „stat eșuat”, vreme de război .....	159
7.6. Jefuirea aurului românesc.....	162
7.7. Trădare de țară.....	164
7.7.1. Autonomia așa-zisului Ținut Secuiesc .....	164
7.7.2. Lipsa renegocierii Tratatului de bună vecinătate între România și Ucraina .....	165
7.7.3. Unirea României cu Republica Moldova .....	165
7.7.4. Pierderea suveranității energetice.....	166
7.7.5 Dosarul „Hidroelectrica” – tun de 1miliard \$..	168

7.7.6. Procesul frații Micula vs statul român – tun de 280 de milioane de euro.....	170
7.8. Controverse.....	172
Bibliografie.....	199
Mulțumim pentru colaborare, informații, documente și interviuri următoarelor personalități:.....	201
Despre autori.....	202
Inginer Marius Marinescu.....	202
Liliana Cojocaru.....	203
Mihai Mitran.....	204

## **V. Cartierul „distrus”, activitate politică, corupție, privatizări controversate, trădare, spionaj, mineriade, asasinate și asasini**

### **5.1. Cartierul „DISTRUS”**

Odată cu evenimentele din decembrie 1989, în zona Primăverii s-au înregistrat numeroase jafuri, casele au fost vandalizate și distruse, astfel că putem spune că democrația a început sub semnul jafurilor și crimelor.

Reședința lui Nicolae Ceaușescu din B-dul Primăverii nr. 50 a fost și ea vandalizată, fiind distruse și furate o serie de bunuri, de la statuete, tablouri, bijuterii și până la haine.

Istoria se repetă. Așa cum odinioară, odată cu venirea lor la putere comuniștii au jefuit imobilele, furând toate obiectele de valoare, tot așa în decembrie 1989, cartierul Primăverii a căzut pradă huliganilor care i-au scos afară pe comuniști și au distrus imobilele.

Dintr-un cartier deosebit, reconfigurat în perioada bolșevică după modelul celebrului cartier moscovit „Colinele de aur”, - cu cca 400 de imobile, spații verzi, bine securizat și liniștit, parcul și lacul Bordei - cartierul Primăverii devine de nerecunoscut, fiind devastat. Inclusiv casele din jurul Televiziunii sunt vandalizate.

LIBRIS | We know books

Astfel, în oglindă, dinamica evenimentelor la **nivel micro** a reflectat specificul etapei istorice de la **nivel macro societal**.

Ion Iliescu, fiind copilul de suflet al soților Ceaușescu, a locuit chiar împreună cu aceștia în imobilul din strada Herăstrău nr. 27 din București, până în anii 1950 când a fost trimis la studii la Moscova.

La evenimentele din decembrie 1989, Ion Iliescu locuia în B-dul Aviatorilor nr. 100.

În prezent, ocupă o vilă situată pe str. Molière nr.5 din cartier. Tot aici a domiciliat și cât a fost președinte al României.

Adevăratul **centru de comandă** era însă la **Vila Lac 1** unde se discutau informal toate deciziile politice, economice și sociale care ulterior erau transpuse formal la nivelul instituțiilor competente.

## *5.2. Aspecte biografice*

Ion Iliescu (n. 3 martie 1930, Oltenița, Călărași, România) este un politician român, care a condus statul român în patru mandate.

Prima dată, între 22 decembrie 1989 și 1990, ca președinte al **Consiliul Frontului Salvării Naționale**

(CFSN) -organism al puterii de stat din România, creat în 27 decembrie 1989 prin Decretul-Lege nr.2/27.12.1989, ca urmare a legitimării juridice a organismului puterii revoluționare cu același nume, care a funcționat între 22 și 27 decembrie 1989.

Al doilea mandat s-a desfășurat între anii 1990-1992, al treilea între anii 1992-1996, iar cel de-al patrulea între anii 2000-2004.

Între 1996-2000 și 2004-2008 a fost senator din partea **Partidului Social Democrat** (PSD). A fost președinte de onoare al PSD.

Alexandru Iliescu, tatăl lui Ion Iliescu, s-a născut în Oltenița, și a fost un comunist ilegalist. În decembrie 1935 a plecat clandestin în URSS, unde a participat la lucrările Congresului al V-lea al Partidului Comunist Român, ținut la Gorico (lângă Moscova). A mai rămas în Uniunea Sovietică încă patru ani. La întoarcerea în țară a fost condamnat la închisoare pentru desfășurarea de activități ilegale comuniste.

La vârsta de un an Ion Iliescu a fost abandonat de mama lui naturală, Maria Dumitru Toma (de origine bulgară), care nu s-a interesat niciodată de soarta lui.

La scurt timp Alexandru Vasile Iliescu s-a căsătorit cu Maria P. Iliescu, care l-a crescut pe Ion Iliescu.

Ion Iliescu a absolvit Liceul „Spiru Haret” din București în anul 1949, după care studiază mecanica fluidelor la Institutul Politehnic București.

Faptul că mătușa sa era menajeră în casa Anei Pauker l-a ajutat să obțină sprijinul acesteia pentru a-și continua studiile la Institutul Energetic din Moscova (1950 – 1954).

În timpul șederii sale la Moscova a fost secretar al „Asociației studenților români”. Se credea că îl cunoștea pe Mihail Gorbaciov, cu toate că atât Ion Iliescu cât și Gorbaciov au negat în repetate rânduri acest lucru. Cu toate acestea, în 1990, în revista „Paris Match” s-a speculat că Nicolae Ceaușescu credea că ar fi existat o conexiune între cei doi, deoarece în timpul vizitei lui Gorbaciov în România din iulie 1989, Iliescu a fost trimis în afara Bucureștiului pentru a preveni orice contact între ei.

În 1951 se căsătorește cu Nina Șerbănescu, inginer, cercetător științific în domeniul coroziunii metalelor, cu care s-a cunoscut în vremea studiilor liceale. Nu au copii.

Primul și cel de-al doilea mandat prezidențial s-au caracterizat prin:

- crearea cadrului legislativ pentru reorganizarea instituțională a României;
- abolirea pedepsei cu moartea prin Decretul-lege nr. 6/7.12.1990;
- adoptarea Constituției din 21 noiembrie 1991 prin care statul român își asuma valorile și principiile democrației, statului de drept și respectarea drepturilor omului și ale cetățeanului.

În primul mandat constituțional s-au realizat următoarele:

- elaborarea strategiilor de aderare la organizațiile euro-atlantice;
- în data de 22 iunie 1995 a fost depusă la Paris cererea oficială de aderare a României la UE;
- semnarea Acordului de Asociere la Uniunea Europeană în 1993 (intrat în vigoare la 1 februarie 1995);
- acceptarea României în Consiliul Europei;
- aderarea la Parteneriatul pentru Pace propus de NATO.

Cel de-al doilea mandat constituțional a cuprins:

- aderarea României la NATO (2004);
- finalizarea negocierilor pentru aderarea la Uniunea Europeană (închiderea capitolului de negociere);
- revizuirea Constituției (31 octombrie 2003), în conformitate cu normele de aderare la UE;
- înființarea **„Comisiei Internaționale pentru Studierea Holocaustului în România”**, în urma unor incidente diplomatice cauzate de negaționismul Holocaustului, practicat de figuri importante din conducerea țării. Comisia, condusă de laureatul Premiului Nobel pentru Pace Elie Wiesel a întocmit un raport privind Holocaustul în România, raport asumat și declarat „document de stat” de către Ion Iliescu.

## ***5.4. Activitate politică***

### ***5.4.1. Activitatea politică înainte de anul 1989***

În anul 1953, când încă era student, s-a înscris în PCR. La revenirea în țară este ales, în 1956, ca să îndeplinească funcția de secretar al CC al UTC. Era prima lui funcție importantă.

Toate celelalte care vor urma se vor înscrie în indicațiile și aprobările date de Nicolae Ceaușescu. Acestea au fost:

- prim-secretar al CC al UTC (1967-1971);
- membru supleant al CC al PCR (1965-1969);
- membru al CC al PCR (1969-1984);
- ministrul Tineretului (1967-1971);
- secretar cu Propaganda al CC al PCR;
- membru al CPEx.

În anul 1971, Nicolae Ceaușescu constată că Ion Iliescu trecuse numai prin funcții importante de conducere și că nu-și făcuse o pregătire politică în munca de jos a partidului și societății. Sau din alte motive nepublicate. Este trimis în reciclări periodice:

- secretar cu problemele culturale la Comitetul județean PCR Timiș (1971-1974);
- prim - secretar PCR și președinte al Consiliului județean Iași (1974-1979)

În 1979 a fost numit Președinte al Consiliului Național al Apelor, înlocuindu-l pe Florin Iorgulescu. Ion Iliescu este eliberat din funcția de membru al CC al PCR la 22 noiembrie 1984 și eliberat din funcția de Președinte al Consiliului Național al Apelor, fiind numit director al Editurii Tehnice (1984), funcție pe care a ocupat-o până în 1989.

#### 5.4.2. Activitatea politică în timpul evenimentelor din decembrie 1989

Conform **Planului Nistru**, în data de 22 decembrie ora 14:45, Ion Iliescu, văzut drept competitor al lui Nicolae Ceaușescu, se adresează românilor prin intermediul Televiziunii spunând că dictatorul „a întinat nu numai comunismul” și dă întâlnire grupului care îl susținea la MApN.

La ora 16:00, la sediul MApN din Drumul Taberei, Ion Iliescu, Petre Roman, și alți membri ai grupării se întâlnesc cu șefii Armatei și Securității. Toți recunosc autoritatea **Frontului Salvării Naționale, în frunte cu Ion Iliescu.**

Ora 17:00 – Ion Iliescu se adresează zecilor de mii de manifestanți din Piața Palatului de la balconul CC, cu apelativul „tovarăși!”. E nevoit să reformuleze din cauza huiduielilor.

Orele 17:30 – 19:00 În timp ce mulțimea scandează „Jos comunismul!”, „Fără comuniști!”, într-unul din birouri are loc întâlnirea membrilor FSN „care acționează de șase luni”, după spusele lui Nicolae Militaru, prezent alături de Ion Iliescu, Silviu Brucan, Alexandru Bârlădeanu, Petre Roman, gen. Ștefan Gușă, gen. Iulian Vlad, etc.

Ora 19:30 – Ajuns la televiziune, Ion Iliescu alături de Gelu Voican Voiculescu atribuie focurile de armă care se



*Trăim un moment istoric. Clanul Ceaușescu, care a dus țara la dezastru a fost eliminat de la putere. Cu toții știm și recunoaștem că victoria de care se bucură întreaga țară este rodul spiritului de sacrificiu al maselor populare de toate naționalitățile și, în primul rînd, al admirabilului nostru tineret, care ne-a restituit, cu prețul sîngelui, sentimentul demnității naționale. Un merit deosebit îl au cei care ani de zile și-au pus în pericol și viața, protestînd împotriva tiraniei.*

*Se deschide o pagină nouă în viața politică și economică a României.*

*În acest moment de răscruce am hotărît să ne constituim în Frontul Salvării Naționale, care se sprijină pe armata română și care grupează toate forțele sănătoase ale țării, fără deosebire de naționalitate, toate organizațiile și grupările care s-au ridicat cu curaj în apărarea libertății și demnității în anii tiraniei totalitare.*

*Scopul Frontului Salvării Naționale este instaurarea democrației, libertății și demnității poporului român.*

*Din acest moment, se dizolvă toate structurile de putere ale clanului Ceaușescu. Guvernul se demite, Consiliul de Stat și instituțiile sale își încetează activitatea. Întreaga putere în stat este preluată de Consiliul Frontului Salvării Naționale. Lui i se vor subordona Consiliului Militar Superior, care coordonează întreaga activitate a armatei și a*

unităților Ministerului de Interne. Toate ministerele și organele centrale în actuala lor structură își vor continua activitatea normală, subordonându-se Frontului Salvării Naționale, pentru a asigura desfășurarea normală a întregii vieți economice și sociale.

În teritoriu se vor constitui consilii județene, municipale, orășenești și comunale ale Frontului Salvării Naționale ca organe ale puterii locale.

Miliția este chemată ca, împreună cu comitetele cetățenești, să asigure ordinea publică.

Aceste organe vor lua toate măsurile necesare pentru asigurarea aprovizionării populației cu alimente, cu energie electrică, cu căldură și apă, pentru asigurarea transportului, a asistenței medicale și a întregii rețele comerciale.

Ca program Frontul propune, următoarele:

1. Abandonarea rolului conducător al unui singur partid și statornicirea unui sistem democratic pluralist de guvernământ.

2. Organizarea de alegeri libere în cursul lunii aprilie.

3. Separarea puterilor legislativă, executivă și judecătorească în stat și alegerea tuturor conducătorilor politici pentru unul sau, cel mult, două mandate. Nimeni nu mai poate pretinde puterea pe viață.